

Streszczenia

Barbara Stankiewicz. 2017. Idea wertykalnych farm miejskich w obiektach przemysłowych w Aglomeracji Górnośląskiej na tle uwarunkowań upraw rolnych w województwie. *Studia Ekonomiczne*, 320, 87–106

Problematyka koegzystencji rolnictwa z terenami zurbanizowanymi staje się coraz częściej poruszonym zagadnieniem w naukach ekonomicznych. Wzrasta również zainteresowanie możliwościami funkcjonowania rolnictwa wewnątrz aglomeracji miejskich. Prezentowane opracowanie bardzo dobrze wpisuje się w ten nurt. Celem opracowania było zaprezentowanie możliwości rewitalizacji obiektów przemysłowych poprzez przekształcenie ich w tzw. farmy wertykalne, produkujące żywność piętrowo, które mogłyby zaopatrywać mieszkańców aglomeracji w żywność. Farmy wertykalne jako jedna z odmian rolnictwa miejskiego wykorzystują zaawansowane metody uprawy, bez konieczności zajmowania dużych powierzchni terenu. Obiekty tego typu mają liczne atuty ekonomiczne, m.in.: wysoką produktywność upraw pionowych dzięki gęstszemu siewowi oraz szybszemu wzrostowi i rozwojowi roślin, możliwość wykorzystania w produkcji metod hydroponicznych i aeroponicznych, korzystną lokalizację względem rynku zbytu, co ogranicza czas i koszty transportu, możliwość stosowania monokultur, kreowanie miejsc pracy, itp.

Jak podaje Autorka „na Górnym Śląsku znajduje się ok. 800 obiektów o charakterze przemysłowym oraz ogromna ilość przestrzeni zdegradowanych. Ich rewitalizacja jest jednym z najtrudniejszych zagadnień środowiskowych, przestrzennych, ekonomicznych i społecznych oraz stanowi wyzwanie dla całego regionu, w szczególności dla wszystkich poziomów administracji”. W tym kontekście możliwość przekształcenia obiektów przemysłowych na farmy wertykalne wydaje się rozwiązaniem bardzo ciekawym. (TW)¹

¹ Do bieżącego numeru recenzje przygotowali Tomasz Wojewodzik (TW) i Łukasz Satoła (ŁS).

Wawrzyniec Czubak, Bartłomiej Bajan, Przemysław Cieślak. 2017. Płatności bezpośrednie dla rolnictwa w Polsce w warunkach pozostawania poza strefą euro, *Zeszyty Naukowe SGGW w Warszawie. Polityki Europejskie. Finanse i Marketing*, 17(66), 46–53.

Płatności bezpośrednie stanowią ważne źródło dochodów gospodarstw rolnych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. W wielu opracowaniach podkreśla się jednak różnice, jakie występują w zakresie uzyskiwanych przez rolników płatności w poszczególnych krajach Wspólnoty. Celem artykułu było oszacowanie skutków, jakie dla polskich gospodarstw rolnych powoduje pozostawanie poza strefą w nawiązaniu do systemu przeliczania płatności bezpośrednich dla państw, które nie są członkami unii walutowej. Autorzy opracowania objęli analizą różnice kursowe pomiędzy tzw. wartościami referencyjnymi Europejskiego Banku Centralnego, a kursami walut z dni, w których wypłacane są środki finansowe dla gospodarstw. Zakres czasowy analiz objął wypłaty zrealizowane w latach 2005–2013. W wyniku przeprowadzonych obliczeń Autorzy dowiedli, że w efekcie zastosowania obowiązującego systemu przeliczeń beneficjenci uzyskali około 744 mln zł mniej niż w sytuacji uczestnictwa Polski w strefie euro. Wartość ta stanowi jednak niespełna 1% przyznanego im wsparcia, co pozwala sądzić, że pozostało to bez istotnego wpływu na sytuację finansową gospodarstw. Możliwe zmiany w zakresie przystąpienia do obszaru wspólnej waluty powinny jednak wynikać z kompleksowej oceny problemu, ujmując przesłanki zawarte w teorii integracji walutowej oraz aktualną sytuację makroekonomiczną. (ŁS)